

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010402
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010402.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému X. W. a spol. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1,3 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 12. októbra 2015 prejednal odvolania obžalovaných X. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júna 2015, sp. zn. 1T/115/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok u obžalovaných X. W., X. K. a O. K. v celom rozsahu zrušuje.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júna 2015, sp. zn. 1T/115/2014, boli obžalovaní X. W., X. K. a O. K. uznaní za vinných z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1,3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase okolo 09.00 hodiny dňa 14. januára 2012 na parkovisku na Bojníckej ceste za zimným štadiónom, pred erotickým salónom Amor sa zmocnili značkových súťažných bicyklov značiek: jeden kus Trek Madone 6,9, jeden kus Scott Spark LTD, jeden kus Feld Virtue 2011, jeden kus Haibike sleek RX, jeden kus Haibike SL, jeden kus Merida AM5000, ktorý bol nový a zabalený v krabici, jeden kus Specialized Sworks, jeden kus Tomats Carbride SL, jeden kus Ghost AMR9500, ďalej jedného páru kolies značky Dt swiss, montážneho náradia, dva kusy sediel a iných vecí spolu v celkovej hodnote podľa odborného vyjadrenia vo výške 21.150 eur, ktoré boli so súhlasom vlastníka bicyklov poškodeného Ing. X. K. naložené spolu s obžalovaným X. W. na nákladné motorové vozidlo bielej farby, pravdepodobne Z. I. evidenčné číslo okresu Prievidza (bližšie nezisteného čísla) s tým, že uvedené bicykle pôjdu predať do okresu Nové Zámky, pričom vodič motorového vozidla bol obžalovaný X. W., ktorý po odparkovaní vozidla na parkovisku v Prievidzi, pri erotickom salóne Amor poškodeného z vozidla vylákal von pod zámienkou, aby ďalej Ing. X. K. odšoféroval nákladné auto do Nových zámok sám, pričom po vystúpení z auta mu cestu skrížili obžalovaní O. K. a X. K., pričom obžalovaný X. K. doslovne povedal poškodenému „tu si skončil!“ a vulgárne ho poslal preč, následne do vozidla nasadol obžalovaný O. K. a s uvedeným motorovým vozidlom spolu s naloženými bicyklami z miesta odišiel na neznáme miesto, čím poškodenému Ing. X. K. spôsobili škodu vo výške 21.150 eur.

Za tento trestný čin boli obžalovaní odsúdení nasledovne:

obžalovaní X. W. a O. K. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol obžalovaným podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

obžalovaný X. K. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovaným X. W., X. K. a O. K. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Ing. X. K. škodu vo výške 21.150 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho napadli odvolaniami obžalovaní X. W., X. K. a O. K. pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste a o náhrade škody.

Obžalovaný X. W. v písomnom odôvodnení odvolania v súlade s obhajobnými námietkami prednesenými už pred okresným súdom poukazoval na to, že nespáchal skutok, zo spáchania ktorého bol súdom prvého stupňa uznaný za vinného v napadnutom rozsudku a že všetko je výmysel a pomsta zo strany Ing. K. a jeho manželky, ktorí sú v rozvodovom konaní. Poukazoval na to, že manželka Ing. K. v minulosti už bola rozvedená za neveru, o čom Ing. K. informoval okolie formou sociálnej siete a na čo on upozornil Ing. K. už dávno, že jeho manželka jemu (obžalovanému) dáva sexuálne návrhy a niekoľkokrát sa ho pokúsila zviest', pričom on má aj vedomosť o ľuďoch, s ktorými ho podviedla. Tvrdil, že manželka Ing. K. je manipulátorka a celá okolnosť týkajúca sa stíhaného skutku je podľa neho vykonštruovaná na neho i spoluobžalovaných, pretože Ing. K. ich opoznal iba podľa fotografií a vedel iba mená, pričom Ing. K. pri konfrontáciách si už vôbec nebol istý, či tam boli bratia K.i. Namietal, že Ing. K. nevie vydokladovať pôvod bicyklov a nemá, okrem jedného, doklady o kúpe a nadobudnutí bicyklov. Poukázal na to, že niekoľko rokov pracoval ako prevádzkar v erotickom salóne Amor, pred ktorým sa mal skutok stať a keďže sa dalo veľmi ľahko odsledovať, že sa na tomto mieste v čase skutku nachádzal, tak podľa jeho názoru si to Ing. K. a jeho manželka na neho vymysleli. Podľa názoru obžalovaného vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že stíhaný skutok spáchal a ani to, že sa tento skutok stal, preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci a oslobodil ho v celom rozsahu spod obžaloby.

Obžalovaný X. K. sám a obžalovaný O. K. prostredníctvom obhajcu v písomnom odôvodnení ich odvolaní v súlade s ich obhajobnými námietkami prednesenými už pred okresným súdom poukazovali na to, že nespáchali stíhaný skutok, preto sa nestotožnili s výrokmí o vine, treste a náhrade škody v napadnutom rozsudku, pričom skutkové zistenia a právne závery okresného súdu považovali za nesprávne, subjektívne, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní a vykonané dôkazy vyhodnotené len v neprospech obžalovaných. Poukazovali na to, že jediný dôkaz, ktorý môže svedčiť o ich účasti na predmetnom skutku je výpoveď poškodeného Ing. X. K., ktorý bol jediný účastný celého skutku. Výpoveď jeho manželky - svedkyne A. K. je podľa ich názoru nepodstatná na preukázaní ich účasti na predmetnom skutku, pretože táto svedkyňa (aj podľa jej výpovede) nebola účastná časti skutku, ktorá sa mala odohrať pred erotickým salónom Amor, pričom táto svedkyňa uviedla, že o ich účasti na skutku počula od jej manžela, poškodeného Ing. X. K.. Podľa obžalovaných sú výpovede ostatných svedkov v preukázaní ich účasti na predmetnom skutku nepodstatné, keďže títo svedkovia neboli účastní časti skutku, ktorá sa mala odohrať pred erotickým salónom W. a títo svedkovia nepotvrdili vedomosť o účasti obžalovaných X. K. a O. K. na predmetnom skutku. Vo vzťahu ku kamerovému záznamu, ktorý podľa názoru okresného súdu má obžalovaných usvedčovať zo spáchania skutku, namietali, že tento záznam nijakým spôsobom nepreukazuje ich účasť na skutku, pretože z neho vyplýva iba skutočnosť, že pred erotickým salónom Amor bola biela dodávka, avšak z tohto záznamu nie sú identifikované žiadne osoby. Podľa názoru obžalovaných X. K. a O. K., pokiaľ chcel okresný súd vyhodnocovať tento dôkaz spoločne s ostatnými dôkazmi v celku, mal zobrať tento dôkaz do úvahy pri posudzovaní viny obžalovaného X. W. v nadväznosti na výpovede poškodeného X. K. a jeho manželky, avšak nie proti ich osobám. Obhajca obžalovaného O. K. poukázal na to, že obžalovaný v predmetný deň, t. j. 14.1.2012 bol v práci do 06.00 hod.. Okolnosť, že v dopoludňajších hodinách, kedy mal byť spáchaný skutok, nebol v práci, podľa neho ani len podporne nedokazuje jeho účasť na spáchaní skutku, preto záver okresného súdu uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku, že zo spáchania skutku bol usvedčený aj správou jeho zamestnávateľa, podľa ktorej v predmetný deň nebol v práci v erotickom salóne, považoval za nesprávny. Obhajca obžalovaného O. K. považoval pritom za najpodstatnejšiu chybu záver okresného súdu uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého „hoci poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nie je istý, či sa jednalo o obžalovaných O. K. a X. K., v danom prípade okresný súd poukazuje na vykonanú rekogníciu, aj na

vykonané konfrontácie, kde poškodený jednoznačne uviedol, že páchatelmi boli bratia K.". Uvedený záver okresného súdu považoval za nesprávny s poukazom na to, že poškodený na rekognícii opoznal síce obžalovaného O. K., avšak táto rekognícia bola vykonávaná nesprávne iba prostredníctvom fotoalbumov, z ktorých je vidieť iba tváre opoznávaných osôb a nie celé postavy, hoci z praxe sa veľakrát stalo, že rekognícia na základe fotografií sa preukázala ako nepravdivá a z toho dôvodu sa za účelom pravdivosti vykonaného dokazovania v praxi preferuje rekognícia reálnym opoznaním osôb a nie cez fotoalbumy. Za nepravdivé považoval aj tvrdenie okresného súdu, že poškodený na vykonanej konfrontácii s obžalovaným O. K. jednoznačne uviedol, že tento obžalovaný bol páchatelom skutku. V tejto súvislosti uviedol, že obžalovaný O. K. mal s poškodeným iba jednu konfrontáciu konanú dňa 10.3.2014, počas ktorej ho poškodený videl v skutočnosti (v reále) prvýkrát a na ktorej začal poškodený pochybovať o účasti toho obžalovaného na predmetnom skutku, poškodený si nebol istý jeho účasťou na spáchaní predmetného skutku po tom, ako obžalovaného O. K. na tejto konfrontácii v skutočnosti videl. Obhajca poukázal ďalej na to, že na hlavnom pojednávaní, aj napriek opakovaným výzvam, poškodený nepotvrdil účasť obžalovaného O. K. na spáchaní predmetného skutku, pochyboval o jeho účasti na skutku a dokonca uviedol, že keby tvrdil, že tento obžalovaný bol účastníkom skutku, tak by mu poškodil. Podľa názoru obhajcu po pochybnostiach poškodeného o účasti obžalovaného na predmetnom skutku, ktoré vyplývali už z uvedenej konfrontácie z prípravného konania, mal súd s poukazom na zásadu bezprostrednosti a priamosti pri svojom rozhodovaní vychádzať z výpovede poškodeného vykonanej na hlavnom pojednávaní, v zmysle ktorej poškodený určito a jasne pochyboval o účasti obžalovaného O. K. (tiež obžalovaného X. K.) na predmetnom skutku a nepotvrdil jeho účasť na jeho spáchaní. Podľa názoru obhajcu, pokiaľ okresný súd považoval výpoveď poškodeného za vierohodnú na základe ostatného vykonaného dokazovania, mal vo svojom rozhodnutí zohľadniť aj výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní, podľa ktorej poškodený nepotvrdil účasť obžalovaného O. K. a tiež obžalovaného X. K. na spáchaní predmetného skutku. Obhajca obžalovaného O. K. vyslovil tiež pochybnosti o tom, či skutočne došlo ku spáchaniu skutku, ktorým malo dôjsť ku krádeži bicyklov a doplnkov v celkovej hodnote 21.150 eur, teda vo vysokej sume a s vysokým počtom bicyklov s prihliadnutím na to, že poškodený, v zmysle jeho výpovede, v čase spáchania skutku nepodnikal s bicyklami a ani nesúťažil v cyklistike. Obhajca poukázal v tejto súvislosti na to, že pred súdom predložil dôkaz o tom, že poškodený v čase spáchania skutku mal podnikateľské oprávnenie na predaj bicyklov a náhradných dielov, avšak v rámci celého trestného konania poškodený dôveryhodne a reálne nepreukázal rozsah jemu vzniknutej škody ani napriek opakovaným výzvam polície, o čom svedčia úradné záznamy zo dňa 11.3.2014 a 30.4.2013 na predloženie dokladov preukazujúcich jeho vlastníctvo k bicyklom, k čomu však zo strany poškodeného nedošlo, pričom pochybné je aj to, že na jeden bicykel si poškodený spomenul až 11 mesiacov po spáchaní skutku. Uviedol ďalej, že jediné, čím poškodený preukázal spôsobenú škodu je rukou napísaný súpis údajne odcudzených bicyklov, jeden záručný list k bicyklu Merida a doklad od bicykla Haibike, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise. Namietal, že ak má niekto také množstvo bicyklov s takou vysokou hodnotou a je držiteľom podnikateľského oprávnenia na predaj bicyklov a príslušenstva, tak drží bicykle za účelom výkonu podnikateľskej činnosti a mal by mať tieto riadne vedené v účtovníctve, na základe ktorého by hodnoverne preukázal jeho vlastníctvo k predmetným veciam (bicyklom a doplnkom). Poškodený však podľa neho v trestnom konaní hodnoverne nepreukázal vznik škody, existenciu údajne odcudzených bicyklov, čo buď dôvodnú pochybnosť, či skutočne došlo ku spáchaniu trestného činu, z ktorého boli obžalovaní uznaní za vinných. Obžalovaní X. K. a O. K. poukázali ďalej na to, že zo zásady prezumpcie neviny vyplýva najmä to, že obvinenému musí byť vina dokázaná a v prípade pochybností o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie musí súd rozhodnúť v prospech obvineného. Použitie uvedeného princípu „in dubio pro reo“ prichádza do úvahy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní v dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. Podľa názoru obžalovaných nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že stíhaný skutok spáchali a ani, že sa tento skutok stal, preto navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci a oslobodil ich v celom rozsahu spod obžaloby.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaných X. W., X. K. a O. K. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade odvolaní obžalovaných, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 4. septembra 2015, vykonal dňa 12. októbra 2015 neverejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovanými napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaných X. W., X. K. a O. K. sú dôvodné. Napadnutý rozsudok je totiž chybný preto, že

súd prvého stupňa sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, sú pochybnosti o správnom jeho skutkových zistení, ktoré sú neúplné a je potrebné vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods.1 písm. b/, c/ Tr. por.).

Súd prvého stupňa v posudzovanej veci nevykonala zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, tieto potom dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel k predčasným skutkovým zisteniam i právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a presvedčivo neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaných X. W., X. K. a O. K., akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. a jeho zistenia i závery o vine nie sú založené na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch vyvedených na základe dôkazov, o hodnovernosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti.

Obžalovaní X. W., X. K. a O. K. vo svojich obhajobných tvrdeniach spáchanie skutku uvedeného v obžalobnom návrhu prokurátora popierali. Dôkazy vykonané doteraz okresným súdom pritom svedčia len pre záver, že sa skutok stal a že ho mohol a podľa svedeckých výpovedí poškodeného Ing. X. K. a jeho manželky A. K. i kamerového záznamu z Mestskej polície Prievidza aj mal spáchať obžalovaný X. W.. Dôkazmi vykonanými okresným súdom nebolo však jednoznačne a bezpečne preukázané za akých okolností a s ktorými osobami ako spolupáchateľmi mal tento skutok spáchať.

Obžalovaní X. K. i O. K. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa popierali spáchanie skutku. Vo svojich obhajobných prednesoch pred súdom prvého stupňa i v podanom odvolaní pritom dôvodne poukazovali nielen na to, že jediný dôkaz, ktorý môže svedčiť o ich účasti na predmetnom skutku je výpoveď poškodeného Ing. X. K., ktorý bol jediný účastník celého skutku, ale aj na to, že tvrdenia poškodeného sú nielen rozporné, ale vzhľadom na okolnosť, že na hlavnom pojednávaní ich opakovane ako páchatelov skutku neoznačil, aj nedostatočné a nespôsobilé pre vyvedenie záveru o ich vine, pričom ani ďalšie vo veci vykonané dôkazy záver o ich vine nepreukazujú.

V tejto súvislosti dôvodne namietali, že svedkyňa A. K., manželka poškodeného (aj podľa jej výpovede) nebola účastníčkou skutku, ktorá sa mala odohrať pred erotickým salónom Amor, pričom uviedla, že o ich účasti na skutku len počula od jej manžela, poškodeného Ing. X. K.. Výpoveď tejto svedkyne preto priamo nepreukazuje ich účasť na predmetnom skutku a neodôvodňuje okresným súdom vyvedený jednoznačný skutkový i právny záver o ich vine.

Rovnako dôvodne namietali, že aj výpovede ostatných svedkov - A. Z., A. K. a A. K. sú v preukázaní ich účasti na predmetnom skutku nepodstatné, keďže títo svedkovia neboli účastníkmi skutku, ktorá sa mala odohrať pred erotickým salónom Amor a títo svedkovia preto ani nepotvrdili vedomosť o účasti obžalovaných X. K. a O. K. na spáchaní predmetného skutku.

Vo vzťahu ku kamerovému záznamu, ktorý podľa názoru okresného súdu má obžalovaných usvedčovať zo spáchania skutku, dôvodne namietali, že tento záznam žiadnym spôsobom nepreukazuje ich účasť na spáchaní skutku, pretože z neho vyplýva iba skutočnosť, že pred erotickým salónom Amor bola biela dodávka, avšak z tohto záznamu nie sú identifikované žiadne osoby. Uvedený kamerový záznam, rovnako ako aj svedecké výpovede A. K., A. Z. a A. K. možno preto z hľadiska skutkových zistení dôvodne hodnotiť len vo vzťahu k vierohodnosti alebo nevierohodnosti svedeckej výpovede poškodeného Ing. X. K. a obhajobných tvrdení obžalovaného X. W.. Obžalovaný O. K. dôvodne tiež namietal, že samotná okolnosť, že dňa 14.1.2012 nebol v dopoludňajších hodinách v práci, nevylučuje síce možnosť o jeho účasti na spáchaní skutku, avšak jednoznačne nepreukazuje, že stíhaný skutok skutočne aj spáchal, preto záver súdu prvého stupňa uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku, že zo spáchania skutku bol usvedčený aj správou jeho zamestnávateľa, podľa ktorej v predmetný deň nebol v práci v erotickom salóne, dôvodne považoval za nesprávny.

Obžalovaní X. K. i O. K. dôvodne namietali, že tvrdenia poškodeného Ing. X. K. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní boli nielen rozporné, ale vzhľadom na okolnosť, že na hlavnom pojednávaní ich opakovane ako páchatelov skutku neoznačil, aj nedostatočné a nespôsobilé pre vyvedenie záveru

o ich vine. Dôvodne v tejto súvislosti považovali za chybný a v rozpore s vykonanými dôkazmi predovšetkým záver súdu prvého stupňa uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého „hoci poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nie je istý, či sa jednalo o obžalovaných O. K. a X. K., v danom prípade okresný súd poukazuje na vykonanú rekogníciu, aj na vykonané konfrontácie, kde poškodený jednoznačne uviedol, že páchatelmi boli bratia K.“. V tejto súvislosti treba poukázať nielen na obžalovanými namietanú okolnosť, že rekognícia, na ktorej poškodený opoznal obžalovaných X. K. a O. K., bola vykonávaná iba prostredníctvom fotoalbumov, z ktorých je vidieť iba tváre opoznávaných osôb a nie celé postavy, ale aj na okolnosť, že rekognícia zo dňa 18.12.2012 bola vykonaná v čase po začatí trestného stíhania vo veci (10.2.2012) a pred vznesením obvinenia (3.6.2013) a predovšetkým na okolnosť, že poškodený Ing. X. K. svoje tvrdenia vo vzťahu k obžalovaným X. K. i O. K. a k ich účasti na spáchaní skutku v priebehu trestného konania zmenil už v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, navyše z jeho vyjadrenia na hlavnom pojednávaní ku spôsobu vykonania rekognície vyplývajú aj pochybnosti o správnosti jej vykonania.

Dôkazy vykonané po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia (pritom nielen výsluchy svedkov, ale aj rekognícia) slúžia najmä na to, aby sa zistila osoba páchatela trestného činu, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie. Výsluchy uvedených svedkov, ku ktorým došlo po začatí trestného stíhania (tzv. vo veci) a pritom ešte pred vznesením obvinenia, t.j. v dobe, v ktorej obvinený nemohol realizovať svoje právo na obhajobu (lebo formálne ešte neexistoval), nemajú len z tohto dôvodu charakter nezákonného dôkazu (dôkazu získaného nezákonným spôsobom), ale naopak môžu byť (a v posudzovanej veci aj boli) nielen zákonným podkladom pre vznesenie obvinenia, ale možno ich vykonať a hodnotiť na hlavnom pojednávaní aj pri rozhodovaní o vine na podklade podanej obžaloby za predpokladu, že boli vykonané zákonom zodpovedajúcim spôsobom a že ich obsahová správnosť (vierohodnosť) ďalšie vo veci vykonané dôkazy nespochybňujú alebo nevylučujú.

V posudzovanej veci však tomu tak je. Poškodený U. X. K. síce dňa 18.12.2012 pri rekognícii podľa fotoalbumov označil obžalovaných O. K. a X. K. ako páchatelov skutku spoločne s obžalovaným X. W., avšak pri konfrontácii s obžalovaným X. K. dňa 10.3.2014 vykonanej v čase od 9.00 hod. do 9.50 hod. už uviedol, že dňa 14.1.2012 v čase, keď prišiel s obžalovaným X. W., tento obžalovaný - X. K. síce v podstate bol pri zimnom štadióne v Prievidzi a aj sa s ním rozprával, ale nie je to hlavný spor, ktorý udal ako trestné oznámenie. V krátkej časovej nadväznosti na túto konfrontáciu dňa 10.3.2014 pri konfrontácii s obžalovaným O. K. dňa 10.3.2014 vykonanej v čase od 10.30 hod. do 11.20 hod. však už uviedol, že dňa 14.1.2012 v čase, keď prišiel s obžalovaným X. W., obžalovaný O. K. síce spolu s bratom X. K. pri zimnom štadióne v Prievidzi bol, nerozprával sa však s ním a je možné, že si ho mohol s niekým pomýliť, pretože to bolo rýchlo a je si istý len na 60 percent. Navyše po vyjadrení obžalovaného O. K., ktorý vzhľadom na to, že poškodený si nebol istý, či sa skutku dopustil, žiadal, aby bol zbavený obvinenia, sa poškodený Ing. X. K. vyjadril, že s tým súhlasí a že má za to, že ho podviedol obžalovaný X. W. a nie bratia K. (čl. 197 - 211). Rovnako na hlavnom pojednávaní dňa 4.5.2015 pred súdom prvého stupňa poškodený Ing. X. K. ani na opakované otázky neoznačil obžalovaných O. K. a X. K. ako páchatelov skutku, navyše vo vzťahu k vykonanej rekognícii a jej priebehu sa vyjadril, že mu bolo na polícii povedané, že títo to boli, títo dvaja chodia stále spolu a potom ich označil. Svoje vyjadrenie však bližšie nevysvetlil, pretože prokurátor vykonávajúci výsluch poškodeného a ani samosudca na toto vyjadrenie poškodeného nereagovali a ani nepožadovali podrobné vyjadrenie poškodeného k tomu, kto, kedy a čo mu vlastne na polícii povedal a či to bolo pred konfrontáciou alebo v jej priebehu napriek tomu, že išlo o vyjadrenie vyvolávajúce pochybnosti tak o správnosti vykonanej rekognície, ako aj o „jednoznačnom“ označení obžalovaných ako páchatelov skutku pri rekognícii vykonanej v prípravnom konaní.

Vzhľadom na uvedené dôvody obžalovaní O. K. i X. K. dôvodne namietali, že vykonané dôkazy vo vzťahu k nim netvorí ucelený reťazec, ale sú vo vzájomnom rozpore, že skutkové zistenia súdu nemožno považovať za úplné a správne a že nepostačujú pre vyvodenie jednoznačného a pochybnosti nevzbudzujúceho skutkového záveru, že sa skutok uvedený v obžalobe stal tam uvedeným spôsobom a že ho spáchali aj obžalovaní O. K. i X. K..

Záver o vine musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na základe pravdepodobnosti a domnienok. V posudzovanej veci na podklade doteraz vo veci vykonaných dôkazov však tomu tak nie je. Vykonané dôkazy pripúšťajú totiž nielen možnosť, že skutok sa mohol stať a že ho mohli spáchať obžalovaní X. W., X. K. a O. K., ale súčasne, vzhľadom na naznačené

a existujúce pochybnosti o dostatočnom hodnotení doteraz okresným súdom vykonaných dôkazov a ním vyodených skutkových zisteniach i na nevykonanie všetkých potrebných dôkazov (vrátane hodnotenia obhajobných námietok všetkých troch obžalovaných), nevylučujú a pripúšťajú aj možnosť zodpovedajúcu obhajobným tvrdeniam a argumentom obžalovaných X. K. a O. K., že skutok títo obžalovaní nespáchali. Za tejto dôkaznej situácie a vzhľadom na už uvedené dôvody nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak na podklade doteraz ním vo veci vykonaných dôkazov, pritom bez vykonania ďalších naznačených dôkazov, vyvodil svoje skutkové zistenia a právny záver o vine obžalovaných napriek tomu, že netvorila logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku by spoľahlivo a bez dôvodných pochybností preukazovali všetky okolnosti posudzovaného skutku, navyše bez vylúčenia možnosti akéhokoľvek iného záveru.

Krajský súd vzhľadom na tieto dôvody a na podklade dôvodne podaných odvolaní obžalovaných, keďže skutkový stav nebol náležite zistený, zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Rozhodol pritom na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por., keďže doplnenie konania môže viesť k iným skutkovým záverom a odvolací súd chybný postup okresného súdu nemohol sám napraviť na verejnom zasadnutí. Až po vykonaní uvedených dôkazov bude možné po ich vyhodnotení i vyhodnotení ostatných vo veci vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. rozhodnúť v súlade so stavom veci a zákonom, ak samozrejme nebude vo veci nutné vykonať iné relevantné dôkazy, či už navrhnuté alebo také, ktorých nutnosť vykonania vyplynie práve z vykonania nariadeného dôkazu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.